

gives en samlet Sum til Uddeling til alle Trængende, have baade Regjeringen og dens Venner bestemt modsat sig dette. Derimod tror jeg aldeles ikke, at det, jeg her har foreslaaet, vil møde Modstand i den Grad, i det Mindste hvis man tør slutte fra de Udtalelser, der ere faldne af den høie Regjerings Medlemmer i Udvalget. Det er ogsaa en særlig Grund, hvorfor jeg har stillet nærværende Forslag. Med Hensyn til det andet ærede Mindretal, som har udtalt sig sympathetisk for dette Forslag, vil jeg kun sige, at det i Grunden er en stærkt betinget Tilslutning. For det Første udtaler det, at det ikke tør gaa ind paa dette Forslag paa Grund af de dybere Greb, som de sociale Reformer, hvorom der foreligger Forslag i Landstinget, ville komme til at gjøre i Statskassen. Dernæst har det ogsaa Haab om, at Regjeringen vil fremsætte Forslag til en almindelig Alderdomsforsørgelseslov. Og desuden skulle vi ogsaa have den almindelige Fattiglov revideret, førend der kan være Tale om at vedtage et saadant Forslag. Jeg kan nu slet ikke forslaa, at det, der her er Tale om, skal skydes til Side for alt Muligt, det forekommer mig næsten, at det, at komme de Gamle til Hjælp, skulde være Nr. 1 paa Dagsordenen, og det er mig ubegribeligt, hvorfor det saa skal udsættes til alle mulig andre sociale Reformer ere gennemførte. Det ærede Medlem, der har stillet Forslaget i det andet Thing, udtaler bestemt, at han ikke kan se rettere; end at Alderdomsforsørgelsen skal være Nr. 1. Med Sygekasserne kan det være godt nok, det er nødvendigt at afhjælpe den Trang, der er kommen til Stede i de yngre Arbejderfamilier, naar streng Sygdom indtræder; men det er en helt anden Sag med Alderdommen, det er ikke en forbigaaende Nød, der kommer til Stede, men en vedvarende, og derfor antager han, at, om det ikke skulde være det første Forslag, der blev gennemført, skulde det dog i det Mindste gennemføres samtidig med de andre Forslag. Det er ogsaa min Mening, og jeg tror, at Regjeringen har den samme Mening. Den første af den Slags sociale Reformer, som Regjeringen fremsatte Forslag om, var Alderdomsforsørgelsen, men det har hvilet siden den Tid paa Grund af, at der ikke er fundet nogen Basis til at gennemføre det paa. Om dette Forslag vil være at foretrække som en Slags Bijælp foreløbig eller det Forslag, der er fremsat af et æret Medlem i det andet Thing, kan jeg slet ikke have nogen Mening om. Men naar der bliver arbeidet med Alvor, og der overvejes, hvad der kan være mest brugbart, skulde det være mærkeligt, om man ikke kunde komme til et

Resultat. Jeg vil derfor haabe, at de Betænkneligheder, det ærede Mindretal har fremsat i Betænkningen, maa kunne overvindes; og at det maa komme til den Erkjendelse, at det dog er de Gamle, vi skyldes mest. Jeg kan heller ikke se, i hvilken Forbindelse egentlig dette Lovforslag staar, enten med Sygekasser eller Hjælp til Tilstadekomne, hvorom der foreligger Lovforslag i Landstinget, eller det egentlige Fattigvæsen. I det Lovforslag, der er forelagt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), er der rigtignok optaget to Paragrafer, nemlig §§ 59 og 60, som omhandle noget tilsvarende, men saasnart disse 2 Paragrafer gaa ud af dette Lovforslag, staar dette fuldstændig selvstændigt. Der er ikke Tale om, at disse Forhold berøre hinanden paa noget som helst Punkt. Jeg kan derfor slet ikke forstaa, at dette Forslag har Noget at gjøre med den almindelige Fattigforsørgelse. Lad den gaa sin Gang. Saasnart et Medlem af Samfundet har med det offentlige Fattigvæsen at gjøre, er han ude af Forsørgelse igennem Hjælpekassen, og saalænge han kan holde sig fri for det offentlige Fattigvæsen, har han Hjælp fra Hjælpekassen. Det maa tages som to selvstændige Institutioner, saa at den ene kan staa fuldstændig selvstændig og uafhængig af den anden. Ligesaa er det med Sygekasser og Hjælp til Tilstadekommende; det er ligesaa selvstændige Forslag som dette her. Jeg haaber altsaa, at den Betænknelighed skal overvindes, og at man skal komme til Erkjendelse af, at den første Pligt, vi have, er at gennemføre Alderdomsforsørgelsesforslaget.

Jeg skal slet ikke gjøre Fordring paa, at mit Forslag gennemføres. Jeg har kun fremsat det, fordi det har været mig en Trang i lang Tid at søge at give et Bidrag til Løsningen af dette vigtige Spørgsmaal. Hvad angaar de Ændringsforslag, som jeg dels har været Medforslagsstiller af og dels stillet alene, vil jeg kun omtale det sidste Ændringsforslag under Nr. 11. Det gaar ud paa at søge gennemført i Kjøbenhavn en Ordning, som kan vinde baade Regjerings og Kommunalbestyrelsens Tilslutning og oprettes i Overensstemmelse med dem. Forholdene der ere saa forskellige fra Provindsbyernes og Landets Forhold, at vi slet ikke kunne overføre et Lovforslag, som passer for Provindsbyerne og Landet, paa Kjøbenhavn. Det er af den Grund, jeg har stillet dette Ændringsforslag, som gaar ud paa, at, naar Regjeringen i Forening med Magistraten kan finde et Grundlag, hvorved den gamle Alderklasse i Kjøbenhavn kan faae Støtte af Statskassen lig den, som